

γεν αὐθίς, οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἔκεινην ἐνδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτά-
μενος· ἀλλ' ἐμοὶ ἐδάκουν εὐπάρυφος τις ἐπανήκειν¹²⁶. Καταλαβοῦσα¹²⁷ οὖν
καὶ τὸν πατέρα ἐστῶτα καὶ περιμένοντα, ἐδείκνυεν αὐτῷ ἔκεινην τὴν ἐ-
σθῆτα, κάμε, οἷος ἥκοιμ³², καὶ τοι καὶ ὑπέμυντον, οἷς μικρῷ δεῖν¹²⁸ περὶ¹
ἔμοι ἔβοιτο εὔστατα· ταῦτα μέμνημαι ἰδών, ἀντίπαις¹²⁹ ἔτι ὧν, ἐμοὶ δοκεῖ¹³⁰
ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόρον.

Μεταξὺ δὲ λέγοντας¹³¹, Ἡράκλεις, ἔφη τις, ὡς μικρὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ
δικανικόν¹³²? Εἰτ' ἄλλος ὑπέκρουσε¹³³: χειμεριὸς δύνειρος, ὅτι μήκισται εἰ-
σιν αἱ νύκτες¹³⁴. Ἡ τάχα που τρέσπερος, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς¹³⁵, καὶ αὐτὸς
ἐστι· τί δ' οὖν ἐπῆλθεν αὐτῷ¹³⁶ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, καὶ μηνοθῆναι
παιδικῆς νυκτὸς, καὶ διέρων παλαιῶν, καὶ ἥδη γεγηρακότων, ἐωλος¹³⁷
γάρ ή ψυχρολογία¹ μὴ διέρων ἡμᾶς ὑποκριτάς¹³⁸ τινας ὑπειληφεν¹³⁹? Οὐκ,
ω γαθέ¹⁴⁰. οὐδὲ γάρ ὁ Εενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ ἐνύπνιον¹⁴¹, ὡς ἐδό-
κει αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πατρῷα οἰκίᾳ καὶ τὰ ἄλλα (ἰστε¹⁴² γάρ), οὐχ ὑπό-
κρισιν τὸν δψιν οὐδὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξήσει¹⁴³. καὶ ταῦτα¹⁴⁴
ἐν πολέμῳ καὶ ἀπαγνώσει πραγμάτων, περιεστώτων πολεμίων· ἀλλά τι
καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις.

Καὶ τοίνυν καγὰ τὸν τὸν δύνειρον δύμην διηγησάμην ἔκεινου ἔνεκα¹⁴⁵,
ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται, καὶ παιδείας ἔχωνται¹⁴⁶. καὶ μά-
λιστα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἔθελοκακεῖ¹⁴⁷, καὶ πρὸς τὰ ἡττω¹⁴⁸ ἀπο-
κλίνει, φύσιν οὐκ ἀγενὴ διαφθείρων, ἐπιφρωσθήσεται εὗ οἶδ' ὅτι¹⁴⁹ κάκε-
νος, ἀκούσας τοῦ μύθου, ἵκανὸν ἐστῶ παράδειγμα ἐμὲ προσησάμενος, ἐν-
νοῶν οἷος μὲν ὧν πρὸς τὰ κάλλιστα ὠρμησα, καὶ παιδείας ἐπεθύμησα,
μηδὲν¹⁵⁰ ἀποδειλιάσας πρὸς τὸν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπα-
νελήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο¹⁵¹, οὐδὲνδε γαῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

126) Ἐφαινόμην εἰς τὸν ἐστούν μου ὅτι ἐπανῆλθε εὐπάρυφος. Λ. Σ. 127) Εὑροῦσα.

128) Ὄλιγον ἔλειψε νὲ βουλευθῆ. 129) Μόλις ἔξειθῶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ταῦτον τῷ
Πρόστοσι. 130) Ή: ἐμοὶ δοκεῖ. 131) Εν τῷ μεταξύ, ἐν ᾧ ἔλεγα. 132) Μακρὸν ὡς οἱ
ἐπὶ δικαστηρίων λόγοι καὶ περιέχον δίκην μεταξὺ τῶν δύο γυναικῶν. 133) Ήδε Λ. Σ.

134) Τοῦ χειμῶνος δῆλο. 135) Ὁ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο τριέσπερος, διότι ἡ νῦν εἰς τὸν ὄ-
ποιαν συνελήφθη διήρκεσε τρία ἡμερόνυκτα. 136) Τι τὸν ἥλθε, τί τὸν ἐφάνη;

137) Ξειμαχούμενόν. Λ. Σ. 138) Ὁνειροκρίτης. 139) Ὑπόλαμβάνο.

140) Ή ἀγαθή, καλέ! ἀπόκρισις τοῦ Λουκιανοῦ. 141) Ὁ Εενοφῶν, περὶ οὗ ίδε κατωτέρω
εἰς τὸν Κύρου ἀνάθασιν, Γ', 1, διηγεῖται εἰς τοὺς συστρατιώτας του ἐνυπνιον, ὅτι εἴδε τὸν
πατρῷα σίκισαν του, καὶ ὅτι κερκύνης ἐπεσεν εἰς αὐτὴν, κτλ. 142) Οἰδα. Γ. 478.

143) Διέξειμι. Διηγούμενος ω; ἐδόκει, οὐ διεξῆσει αὐτὰ ἐγνωκῶ; φλυκρεῖν. 144) Ἰπεν, ἐποίει.

145) Διά τοῦτο. 146) Νά πιασθῶσιν ἀπὸ τὸν παιδείαν, νά δοθῶσιν εἰς τὸν παιδείαν.

147) Ἀγαπάτ νά ἐπιμένη εἰς τὰ κακά. 148) Πρὸς τὰ χειρότερα. 149) Εὗ οἶδ' ὅτι: ἐπιφρ.

150) Ἐπιφρ. ἀντὶ οὐδὲνμῶς. 151) Εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο κατορθώσας, ἐπανελήλυθα ὅμως οὐ-
δενὸς ἀδοξότερος.